

DOBRY PASTYR

Časopis evangelického sboru v Krnově vydáván pro členy a přátele sboru zdarma

ROČNÍK 11 / ČÍSLO 3 / ŘÍJEN 2007

**...Bůh vám dá všechno, co potřebujete,
podle svého bohatství v slávě v Kristu Ježíši.
- Ze všeho díky čiňte -**

F 4,19

Potřebuje tvůj jazyk uzdravení?

V Bibli nacházíme mnoho veršů, které zdůrazňují životní důležitost jazyka (Žalm 34,12-14). Kde začíná bázeň Hospodinova? Je to velmi jednoduché - zdržuj jazyk od zlého. Zdržíme-li svůj jazyk od zlého a naše rty od mluvení lsti, pak můžeme postupovat dále do plnosti bázně Hospodinovy. Z bázně Hospodinovy potom pramení život a dobré věci. Nemůžeme žít dobrým životem, pokud neovládáme jazyk a rty. Přísloví 13,3: „*Kdo hlídá svá ústa, střeží svoji duši, kdo mluví ukvapeně, toho stihne zkáza...*“ Tvoje duše je tvoje osobnost. Tvé pravé já. Je oblastí, kde se první projeví slabost a kam nepřítel dosáhne nejdříve. Střežíš-li jazyk, máš ochranu, vymkne-li se tvůj jazyk kontrole a ty nejsi pánem svých slov, potom tě stihne zkáza. Přísloví 21,23: „*Kdo střeží svá ústa a jazyk, střeží svou duši před souzením*“.

Jsou jenom dvě možnosti, neexistuje třetí - střežíš-li ústa a jazyk, střežíš svou duši a život, jestliže selžeš, máš souzení. Je to velmi silné slovo, je voleno záměrně, ne aby nás strašilo, ale varovalo. Přísloví 15,4: „*Mírný jazyk je stromem života, kdežto pokřivený rozkládá ducha*“. V Božím slově je dokázáno přímé spojení srdce a jazyka - Matouš 12,33-37. Pán Ježíš tady přirovnává srdce ke stromu a jazyk k ovoci. Dobré srdce - dobrá slova, zlé srdce - zlá slova. Nemůže to být opačně. **Můžeme sami sebe podvést ohledně stavu našeho srdce různými představami o naší dobrotě, čistotě či spravedlnosti, avšak spolehlivým a neklamným ukazatelem je to, co vychází z našich úst.** Všimněme si krásného prorockého obrazu Mesiáše v Žalmu 45,2-3. To je obraz Ježíše v Jeho milosti, kráse a morální čistotě. Je toto pravdou i o mně? Myslím, že si všichni potřebujeme položit tuto otázku. A teď uvažujme nad biblickým obrazem jazyka. Jakub 1,26 - nezáleží na tom, že o sobě prohlašujeme,

že jsme zbožní. Můžeme navštěvovat všechna shromáždění, bohoslužby, platit desátky, zpívat písně a tak dále. To všechno jsou jistě dobré věci, které by měl každý křesťan činit, můžeme toto vše dělat, ale pokud nedržíme svůj jazyk pod kontrolou, je naše zbožnost marná a pro Boha nepřijatelná. Jakub dále říká ve 27. verši, že chceme-li mít zbožnost, která je pro Boha přijatelná, musíme držet svůj jazyk pod kontrolou a pečovat o ty, kteří to potřebují (vdovy a sirotci).

Tak proč nám byl dán jazyk? Bůh nám dal jazyk, abychom jej slavili. Jakub 3,6: „*Jazyk je oheň. Je to svět zla mezi našimi údy, poskvrňuje celé tělo a ničí celý náš život, sám podpalován pekelným plamenem*“. V lidském jazyku je oheň, který pochází z pekla. V den letnic přišel na tuto zem jiný oheň, z nebe - oheň Ducha svatého - Skutky 2,1-4.

Klíč k řešení problémů jazyka je v poddání jazyka Duchu svatému. V Novém zákoně je 15 míst, která mluví o tom, že lidé byli naplněni Duchem svatým, nebo byli plni Ducha svatého. Na všech místech bylo průvodním projevem mluvení. Když jsme naplněni Duchem svatým, první projev vydají naše ústa. Místo reptání, stěžování, kritizování a pochybování budeme mluvit, zpívat, plesat a vzdávat Pánu díky. Duch svatý je Duchem pravdy a Duchem víry.

Když naše slova oslavují Boha, přinášejí Boží požehnání do našeho života.

Bůh nám dovoli i selhat, říká - nikdo z vás nemůže střežit svůj jazyk, ale je tu někdo, kdo to může, kdo to umí - Duch svatý. Vzpomeňme si, jak Jakub přirovnával jazyk ke kormidlu lodi. Tak předejme toto kormidlo Duchu svatému, On jediný může přivést naši loď do přístavu.

*Podle knihy Dereka Prince zpracovala
Eva Roztomilá*

Jak pokračuje rekonstrukce Německého evangelického hřbitova v České Vsi?

Druhý workcamp dobrovolníků na německém evangelickém hřbitově v České Vsi u Města Albrechtic skončil v neděli 26. srpna 2007. Letošní brigády se zúčastnilo celkem 24 převážně mladých Čechů, 8 Němců, 1 Francouz a 1 Polka - někteří pracovali celý týden, jiní přijeli na jedno odpoledne. Společně vybudovali novou přístupovou cestu ke hřbitovu, opravili větší část obvodových zdí, provedli údržbu zeleně a zrekonstruovali několik náhrobků. Dobrovolníci také přemístili osm náhrobků ze zrušeného hřbitova v Dlouhé Vsi, zbývající čtyři budou převezeny do konce léta s pomocí těžké techniky.

"Vyrostl jsem na předměstí francouzského velkoměsta Rennes, kde žije mnoho imigrantů z arabských zemí a Afriky. Protože nyní bydlím v Brně, chtěl jsem se seznámit s multikulturní minulostí Česka," řekl Jean Merdrignac, zaměstnanec IBM. Jeho matka odešla z Československa v roce 1968 a usadila se v Bretani.

"Považuji za důležité, aby mladí Němci a Češi společně pečovali o kulturní dědictví," dodal další z účastníků, Bernhard Goldhammer z organizace Sudetoněmecká mládež.

"V knize Sudetské osudy, kterou vydala česká organizace Antikomplex, jsem si přečetl životní příběh Horsta Kallera z Krnova. Přijel jsem, abych pochopil pocity lidí, kteří se po dlouhých letech vracejí do svého rodiště," vysvětlil Martin Hlaváček, student Střední pedagogické školy v Krnově.

"Finance na opravu hřbitova poskytly především Česko-německý fond budoucnosti a Heimatkreis Jägerndorf, což je sdružení občanů vyhnaných po válce z Krnovska," dodal Horst Kaller, koordinátor akce.

"V týdnu od 27. srpna byla na zakázku opravena zvonice hřbitova, do které už několik let zatéká. Stavba dostala střešní krytinu z imitace břidlice, nové vnitřní schodiště a do budoucna i dřevěné okenní žaluzie," řekl Jiří Marek, předseda staršovstva krnovského sboru Českobratrské církve evangelické, která je majitelem památky.

"Hřbitov v České Vsi je nejlépe dochovanou hmotnou připomínkou kultury německých evangeliků v podhůří Jeseníků. Proto s odborníky konzultuji možnost, že bude vyhlášen státem chráněnou kulturní památkou," řekl brněnský historik Jiří Riezner.

"V příštím roce bychom se rádi pustili do záchrany rozpadající se budovy márnice a pokračovali v opravě náhrobků," řekl další z koordinátorů, Pavel Kuča.

Zpráva z tisku

Křest a konfirmace

(opakování ze základů víry)

Ten, kdo uvěří zvěsti evangelia a rozhodne se následovat Pána Ježíše Krista celým svým životem a spojit tak svůj život také s Kristovou církví, ten se má podle Božího slova rozhodnout veřejně vyznat svou víru a přijmout znamení křtu, jako pečeti, která stvrzuje jeho rozhodnutí obrátit se k Ježíši Kristu, jako ke svému Spasiteli (Zachránči).

Křest je jednou ze dvou svátostí, které naše církev vysluhuje (křest a Večeře Páně).

Křest je vyznáním víry v Kristovu oběť a vzkříšení. Při křtu se zříkáme starého, hříšného způsobu života a zavazujeme se k novému životu následování Krista (Řím. 6,3-11). Jsme tedy spolu s Kristem pohřbeni ve smrt a vzkříšeni k životu věčnému.

Kdy byl křest ustanoven?

Křest svatý ustanovil Pán Ježíš před svým nanebevstoupením, a to čtyřicet dní po svém vzkříšení.

Ustanovil jej těmito slovy:

„Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtěte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal“ (Mat. 28,19-20).

Nejstarší formou byl křest dospělých, velice záhy se však začaly křtít i děti. Protože děti nemohou samy za sebe vyznávat, vyznávají a slibují za ně před Pánem Bohem rodiče.

Vyznání víry v Krista je podstatná část křtu: „Kdo uvěří a pokřtí se, ten spasen bude“ (Mar 16,16). Křest nemůže víru nahradit, ale je viditelnou pečeti Boží milosti a našeho rozhodnutí tuto milost přijmout. Bůh může spasit i nepokřtěné, ale nikdo by se neměl tomuto znamení víry vědomě vyhýbat. Naše církev proto poskytuje rodičům svobodu k tomu, aby se mohli rozhodnout pro křest v dětském nebo až pozdějším věku. **Výkon křtu sám z dětí křesťany nečiní. Velice záleží na rodičích nebo kmotrech, kteří při křtu slibují za své děti, aby tak činili z víry a s opravdovým odhodláním přivést své děti k poznání Boží lásky. Při křtu v dospělosti vyznává každý svou víru osobně. Při konfirmaci (česky utvrzení) se konfirmandi potom přiznávají ke svému dětskému křtu, osobní víře v Krista, ale také ke znalostem Písma, článkům víry a života církve. Při konfirmaci jsou také pozváni, spolu se svými rodiči, k Večeři Páně.**

Křest konáme jen jednou, na znamení, že Kristus za nás zemřel jen jednou a jeho oběť za naše hříchy je plně dostačující, že si nás vyvolil jednou pro vždy a nikdy se nás nezřekne. Křtem jsme spojeni se všemi křesťany ve světě.

Forma křtu:

Řecké slovo „baptizein“, používané ve spojení se křtem, znamená doslova ponoření do vody; to byla také nejobvyklejší forma křtu v prvotní církvi. Postupně však během historie začala církev křtít také politím a pokropením. Množství vody a forma nejsou rozhodujícími faktory při křtu. Rozhodující je postoj našeho srdce a upřímná touha vstoupit do nového života s Kristem, očistění skrze jeho oběť na kříži.

Budou spaseni všichni pokřtění?

Spaseni budou pouze ti, kteří setrvali ve své víře v Krista až do konce svého života. Pokřtění, kteří od víry odpadli a žijí si po svém a bez Boha, by se měli s upřímným pokáním vrátit k Ježíši a k Boží milosti, kterou získali ve křtu.

Konfirmace (utvrzení)

Je v podstatě vyvrcholení katechetické přípravy, která má připravit děti, které byly pokřtěny v dětství, k osobnímu přiznání se k dětskému křtu a tím vyznání své osobní víry v Pána Ježíše Krista. Součástí této přípravy je také prohloubení znalosti Písma, článků víry a seznámení se s životem církve. Konfirmace je pro tyto děti rovněž první příležitostí spolu se svými rodiči společně slavit

---

Večeři Páně. Konfirmační slavnost bývá také spojena se vzkládáním rukou (prosba za dar Ducha svatého) a přimluvnou modlitbou za konfirmandy, nepokřtění přijímají křest. Tímto jsou také slavnostně přijati do sboru a ke slavení svátostí.

Dospělí jsou zpravidla připravováni ke křtu a přijetí členství při individuální nebo společné katechezi, která by poté měla vyvrcholit osobním vyznáním víry a přijetím křtu při společném bohoslužebném křestním shromáždění. A na závěr ještě **citát z knihy Ricka Warena „Proč jsme vůbec tady“:**

„Zdravé rodiny mají určitou hrdost, jejich příslušníci se za svou rodinu nestydí. Bohužel jsem se mnohokrát setkal s věřícími, kteří se ke své duchovní rodině nikdy veřejně nepřiznali způsobem, který Ježíš nařídil: křtem. Křest není rituál, který můžeme, ale nemusíme podstoupit. Nelze ho odkládat. Znamená, že jsi zahrnut do Boží rodiny. Veřejně oznamuje světu: Nestydím se za to, že jsem součástí Boží rodiny. Křest tě nedělá členem Boží rodiny. Je viditelnou připomínkou vnitřního rozhodnutí, které jsi učinil ve svém srdci, podobně jako snubní prsten. Je to iniciační akt, ne něco, co bys měl odložit, až budeš duchovně zralý. Jedinou biblickou podmínkou křtu je víra (Sk 2,41; 8,12-18 a 35-38)... V Novém zákoně se nesetkáváme s odloženými křty. Pokud věříš v Ježíše Krista a nebyl jsi pokřtěn, nech se pokřtít co nejdříve tak, jak to Ježíš přikázal.“

I v tomto školním roce je možné požádat o křestní katechezi nebo konfirmační přípravu pro vaše dospívající děti (od 13 let a starší), po rozhovoru s kazatelem a staršími sboru jsou ale možné i výjimky. Momentálně připravuji jednoho mladého muže ke křtu a připravuji zahájení konfirmačního cvičení. Případní zájemci mě mohou kontaktovat na telefonním čísle: 502 302 109 nebo osobně třeba při nedělních bohoslužbách.

R. Rosický

Modlitba ve stáří

Sv. František Saleský

Pane, ty víš lépe než já, že den ode dne stárnu a jednoho dne budu starý.

Chraň mne před domněním, že musím při každé příležitosti a ke každému tématu něco říci. Zbav mne velké náruživosti chtít dávat do pořádku záležitosti druhých. Nauč mne, abych byl uvážlivý a ochotný pomáhat, ale abych při tom nevrstal a neporučnickoval. Zdá se mi, že je škoda z přemíry své moudrosti nerozdávat, ale ty, Pane, víš, že bych si rád udržel pár přátel.

Nauč mne, abych dovedl mlčky snášet své nemoci a obtíže. Přibývá jich a chuť o nich hovořit roste rok od roku. Netroufám si prosit, abys mi dal dar s radostí poslouchat druhé, když ličí své nemoci, ale nauč mne trpělivě je snášet.

Také se neodvažuji prosit o lepší paměť, ale jen o trochu větší skromnost a menší jistotu, když se má paměť neshoduje s jejich pamětí. Nauč mne té podivuhodné moudrosti umět se mýlit. Drž mne, abych byl, jak jen je možno, laskavý. Starý morous je korunní dilo d'áblovo. Nauč mne u jiných odhalovat nečekané schopnosti a dej mi krásný dar, abych se také o nich dovedl zmínit.

Mám vrásky a šedivé vlasy. Nechci si stěžovat, ale tobě, Pane, to říkám - bojím se stáří. Je mi tak, jako bych se musel rozloučit, nemohu zastavit čas. Pociťuji, jak den ze dne ztrácím sílu a přicházím o bývalou krásu. Byl jsem pyšný na to, že se stále ještě mohu měřit s mladými. Teď cítím a uznávám, že již toho nejsem schopen. Byl bych směšný, kdybych se o to pokoušel.

Ale ty, Pane, říkáš: „Kdo věří ve mne, tomu narostou křídla jako orlovi.“ Dej mému srdci sílu, abych život přijal tak, jak jej ty řídíš. Ne mrzoutsky, ne litostivě se skleslou náladou, ne jako odcházející, ale vděčný a připravený ke všemu, k čemu mě ty ještě povoláš. A k tomu mi dej všechnu sílu srdce.

Amen.

Osobnosti křesťanské historie

Letos je to už 10 let, co zemřela žena, která svou lásku vyjadřovala více činy než slovy a stala se tak příkladem pro všechny:

Matka Tereza

Matka Tereza - Mary Tereza Bojaxhiuová - se narodila 26. srpna 1910 ve Skopje, v bývalé Jugoslávii. Pocházela z měšťanské rodiny, která se zabývala obchodem. Matka Tereza měla dva sourozence. Počátečního vzdělání se dětem dostalo při kostele Posvěceného srdce. Potom přestoupily do nekatolických státních škol. Jejich náboženské vzdělávání však bylo stále prohlubováno, a to jak ve farnosti, tak doma. Matka měla významný vliv na malou Agnes (toto jméno matka Tereza dostala při křtu), obzvláště pak na její duchovní život. Otec zemřel, když bylo Agnes teprve sedm let. Ve 12 letech matka Tereza poprvé pocítila touhu stát se řeholnicí.

Matka Tereza získala Nobelovu cenu za mír - v Oslu roku 1979. Zemřela v roce 1997. 19. října 2003 byla ve Vatikánu blahověstena.

Matka Tereza jednou napsala: *„Jsme stvořeni k větším věcem než jen k tomu, abychom byli pouhým číslem na světě. Nejsme tu pro diplomy a tituly, pro tu či onu práci. Byli jsme stvořeni, abychom milovali a byli milováni. Konečným měřítkem hodnoty našeho života jednou nebude to, co jsme vykonali, ale jen a jenom láska!*

Každý z nás, má-li mít jeho život smysl, stojí před svobodnou volbou, jakou cestou se dát. Každá cesta je jedinečná. Od mládí mne děsily pohodlné cesty udusané davem, které vypadaly zdánlivě bezpečně...“

Jednoho dne spatřila matka Tereza na ulici nemohoucí, umírající ženu, kterou ohryzávali potkani a mravenci. Vzala ubohou, ale dlouho marně stála přede dveřmi nemocnice a klepala na ně. Nikdo už nechtěl ztrácet čas s ošetřováním umírající. A tehdy se matka Tereza rozhodla. Požádala městskou správu o budovu, kam by mohla tyto nešťastníky přinášet a vytvářet pro ně vnímavé, soucitné, něžné

prostředí, v němž by se jich lidská láska a úcta dotkla alespoň na rozloučenou, ve chvíli poslední. Byla jí nabídnuta bývalá chrámová budova vyznavačů hinduismu. Během čtyřiařiceti hodin se proměnila v první „Domov pro umírající“. To se událo v r. 1952 a během dalších sedmnácti let zde ošetřily sestry 23 000 lidí, 23 000 nežádoucích, těch, které už nepřijala žádná nemocnice, žádná jiná instituce. Pouze asi jedna polovina jich zemřela, ostatní byli doslova vyrváni z náruče smrti. S plynoucím časem se dílo záchrany stále šíří, nedochází ke stagnaci. V r. 1952 začíná řeholní řád Misionářky lásky, který vznikl z jejího podnětu, svou práci s malomocnými a připojuje se k nim natrvalo lékař Senn. Mnozí nemocní jsou velmi vzdělání lidé, kteří kdysi zastávali vysoká místa ve společnosti. Malomocensví jim však vzalo nejen zdraví, sílu, ale též jejich práci a jakoukoli možnost obživy vůbec a bere jim navíc i to poslední, nejcennější - domov. Zřikají se jich totiž často i ti nejbližší, a proto odcházejí ze severu na jih země, z východu na západ a žebrají ubožáci tam, kde je nikdo nezná. Do tohoto neblahého údělu trpících vstupuje dělná láska sester a bratří Matky Terezy. Přinášejí pomoc, mnohdy i vysvobození. Tisíce malomocných hledělo do jejich jasných očí, tisíce jich poznalo laskavost a jemnost dotyku, který se neštítí hnisu ran na nemocném těle. Mnozí se uzdravili, všichni, kteří přišli včas. V dnešní době je malomocensví již léčitelné, existují dokonce i celé nemocnice a léčebny, tzv. leprosária (malomocensví = lepra), kde se nemocným věnuje obětavý personál, i dnes složený většinou z řadových sester nebo bratří. Někteří jistě znáte zpravodaj ze světa malomocných, který se občas objevuje v našich kostelích, kde jsou kontakty a čísla učtu, jak na tato zařízení přispět. Pokud je vám ovšem bližší konkrétní pomoc, na které se chcete podílet svými rukama, je tady dobrý nápad hlavně pro šikovné ženy. Přečtěte si článek od Hanky Kučerové o možnosti pletení speciálních obinadel pro malomocné (v tomto čísle Dobrého pastýře).

R. Rosický

Vzpomínky po 60 letech

Milí čtenáři Dobrého pastýře, jak jsme slibili, pokračujeme v reportáži psané ve vlaku, který před 60 lety převážel české reemigranty z Ukrajiny. Připomínáme, že autorkou této reportáže je naše milá sestra Jarmila Kielarová.

Čtvrtek 13. 3. 1947

Dnes po půl třetí odpoledne opustili jsme rovenské nádraží. Když jsme projížděli přes Kvasilov, který je asi osm kilometrů od Rovna, hodně kvasilováků stálo na nádraží a mávali nám na rozloučenou. Mnoho lidí z Kvasilova jede s našim transportem. Také v našem vagonu /je to vagon veliký, dvojitý/ jedou kvasilovští. Na jedné straně jsme my a rodina Václava Duška, na druhé straně ti z Kvasilova - je jich devatenáct, nás třináct. Až přesedneme do českých vagonů, budou z nás dva vagony, protože české jsou menší. Ty ruské jsou špinavé, zamazané od uhlí. Je nám zde k umačkání těсно a není kde spát. Bude to pořádné dobrodružství, ta naše cesta.

První zastávka naše byl Zdolbunov, pak Ozerany a Dubno. Až do Dubna měli jsme dveře otevřené a pozorovali jsme krajinu. Leč v Dubně zastihl nás večer a my byli nuceni dveře uzamknouti. Já jsem spala ve dne, ostatní v noci a já ponocovala. Musela jsem stále udržovat oheň, aby nám v kamínkách nevyhaslo. Čas mi ubíhal, neboť jsem četla Kostnické jiskry. Mezi tím sledovala jsem, kolikrát náš vlak zastaví; než dojeli jsme do Lvova, náš vlak zastavil ještě na devíti stanicích, ale jména nevím. Něco po třetí přijeli jsme do Lvova.

Středa 19. 3. 1947

Dnes ráno, když se ještě ani dobře nerozednilo, náš vlak přisupal na mukačevské nádraží. Konečně dorazili jsme na místo, kde budeme přesedat z ruských vagonů do českých. Z Rovna do Mukačeva trvala cesta celých deset dní. Ale počítám i ty dny, co jsme strávili v Rovně na rampě. Nyní, třebaš cesta ještě dlouhá, myslím, že to bude už rychlejší jízda...

Když jsme přijeli do Mukačeva, museli jsme trochu počkat, až se „přehruzí“ transport, který přijel před námi. A jen jsme se dostali také my do českých vagonů, již zde byl transport z Hlinska a Zdolbunova. České nákladní vagony jsou nové, nyní to zde máme zařízené mnohem lépe než v ruských. Také máme více místa. Jsou s námi opět Duškovi.

K večeru byl celý náš transport „přehruzený“ do českých vagonů. A když to měl každý uvnitř urovnáno, tu teď nastalo čištění, mytí a oprašování. Na té naší rampě, u které náš vlak stál, vypadalo to jako na břehu Vltavy. Byla to podívaná: jeden se myl, druhý „mlátil“ své šaty, aby jen se sovětský prach nedostal do Čech a každý podle možnosti staral se dáti trochu do pořádku. Někteří umyli si také podlahu ve vagoněch, také my jsme si umyli svoji „salonní“ podlahu. A pak bychom byli potřebovali také my sami jít do „báň“ a tam ze sebe svléknout všecku tu ruskou špínu a převléknout se do čistého prádla - vždyť již deset dní jsme se nepřevlékali.

Čtvrtek 20. 3. 1947

Dnes ráno, když jsme se probudili z tvrdého spánku, nebyli jsme již v Mukačevě, ale v Čopu. Spalo se nám dobře, poněvadž včera urovnali jsme si to tak, abychom měli kde spát. Dnes poprvé, co jsme z domu, jsem se dobře vyspala. Já s maminkou jsem spala na vrchu od našeho šatníku, tatínek spal s Drahuškou zase na spodku od šatníku a Světluška, jako princezna, spala na koši, ve kterém jsou deky, peřiny, housle, šatstvo a jiné podobné věci. Děti Duškovy spaly zase na svých skříních a paní Dušková na podlaze. Pan Dušek, ten přichází k nám jen na návštěvu, ten je totiž u koní a vždy přijde jen pro pokrm. Dnes se dalo do deště. To u

---

---

nás, na Volyni, možná padá sníh. Když jsme ještě stáli v Rovně, padal sníh každý den. Zde už jsme viděli některé rolníky pracovat na poli a včera nad našimi hlavami se hemžilo plno komárů.

Dopoledne byla vykonána revize a pak jsme jeli. Co to bylo strachu před tou revizí! Zvláště těm se kolena klepala, kdo měl nějaké zlato. Jenže při takové revizi možno provézt zlata nevím kolik. Samozřejmě revize měla oči trochu „zamazané“. Ale zde není potřeba stále jen mazat, poněvadž by se člověk nikam nedostal. Kdybychom my „nemazali“ kola našeho vlaku, byli bychom zde ještě nebyli. Když jsme chtěli, ať jedeme, museli jsme dřív nakrmit své mašiníry.

Tak a teď k té revizi. Nejdříve přišli dva důstojníci sovětská a kontrolovali lidi, abychom nepřevezli někoho cizího. Pak přišli jiní dva sověti a prohlíželi věci. U Dušků se zeptali na dvě skříně, co v nich je a u nás jeden ruský človíček zatahal za truhlíky nočních stolků a dal si otevřít malý kufříček, ve kterém téměř nic nebylo. Pak nám popřáli šťastnou cestu a šli. Mezitím, co revidovali, několik vojáků stálo kolem vlaku a dávalo pozor, aby nikdo nepřecházel z vagonu do vagonu. Pak nás ti dva vojáci doprovodili až k hranici, kde slezli; byli jsme rádi, že už nemáme s nimi co do činění. Byli jsme rádi, že vysvobodili jsme se ze jha sovětského.

O půl třetí hodině dnes odpoledne přejeli jsme hranice Podkarpatské Rusi /nyní patří k Rusku/ a ocitli jsme se na Slovensku. Ach, jak vydechli jsme si všichni, když ocitli jsme se na půdě Československa, jak volně se nám dýchalo! Nyní jsme ve své vlasti. Jak mile k našemu sluchu zaznívá mateřský náš jazyk, vlastně zatím slyšíme jen slovenštinu, která je nám stejně milá a drahá. Všude, kde přejížděli jsme přes stanice, všude bylo plno Slováků, kteří mávali nám na pozdrav a volali „Nazdar!“ My jejich pozdravy opětovali.

A když jsme před večerem zastavili ve stanici v Bělé /Belé/, dostali jsme zde večeři: polévku, chléb a sýr /zde mu říkají bryndza/. A děti do šesti let opět dostávaly zvláštní jídlo: rýži v mléce vařenou. U nás ji dostal jen Venoušek Dušků. Ach jaký to rozdíl proti tomu, když jsme zastavili na nějaké stanici v Rusku; ještě vlak ani pořádně nestál a už okolo našich dveří stáli kolchozníci a prosili o kousek chleba. Leč jen jsme přejeli hranice, neviděli jsme ani jedno, jak my říkáme, Stalinovo dítě. Ale nejen nemusíme my dávat, ale sami jsme dostali vařené jídlo. A přišla nám ta polévka k duhu, vždyť dva týdny nevaříme nic kromě čaje.

Z deníku ses. Kielarové

Příště opět pokračování (poslední).

Narozeniny

Milí bratři a sestry, vychází nové číslo Dobrého pastýře a přináší nám nejen duchovní povzbuzení, ale také důležité informace o našem sborovém společenství. Mezi tyto informace patří i pravidelné oznámení a blahopřání k narozeninám a osobním jubilejím.

Posíláme naši gratulaci a slovo povzbuzení těmto našim bratrům a sestrám:

říjen:	Rosická Karolínka	Krnov	Vybíralová Pavla	Krnov
	Hrabovský Miroslav	Krnov	Výsloužilová Anna	Krnov
	Chlápková Martina	Krnov	Jeníčková Vlasta	Krnov
	Maláč Štěpán	Krnov	Labaj Lubomír	Heřmanovice
	Ničmanová Jarmila	Krnov	Semera Jiří	Lichnov
	Sedláček Rostislav	Krnov	Strádalová Jana	Brantice
	Sedláčková Marie	Krnov	Vojáček Lukáš	Krnov
	Šrajbrová Evženie	Krnov		

listopad:	Čičmanová Michaela	Krnov	prosinec:	Kubica Tomáš	Krnov
	Chlápek Svatopluk	Krnov		Marková Marie	Krnov
	Marek Jiří	Krnov		Marková Věra	Krnov
	Nálepa Pavel	Krnov		Semerová Renata	Lichnov
	Tylečková Kristýna	Krnov		Šimková Marie	Brantice
	Vybíral Stanislav	Krnov		Pecháček Tomáš	Třemešná
	Rosický Radovan	Krnov		Čepara Pavel	Brantice
	Špalková Ludmila	Lichnov		Zmrzliková Lydie	Krnov
	Zmydlochová Věra	Čaková			

Všem oslavencům společně připojujeme z Božího slova povzbuzení z 1. Te 3,12: „**Nechť Pán dá bohatě růst vaší vzájemné lásce i lásce ke všem, tak jako i my vás milujeme...**“

*Ze sborové matriky vypsala ses. M. Daňková,
pro Dobrého pastýře připravil B. Kielar.*

Narozeniny na fotografiích

Sestra Strádalová slavila v říjnu jubileum bratři a sestry z našeho sboru jí přišli popřát.

Také sestře Čeparové z Brantic jsme přišli popřát, to jsme netušili, že týden potom si přivodí upadnutím těžký úraz. Mysleme na ni na modlitbách, je v nemocnici v Rýmařově.

Jak jsou na tom naše SKUPINKY

V našem sboru se schází 3 skupinky. Dvě skupinky tvoří sestry a bratři převážně důchodového věku. Třetí skupinka je tvořena lidmi kolem 30 až 45 let.

První skupinka se schází u sestry Špačkové, schází se každý čtvrtek v 9 hodin ráno na ulici Budovatelů 12, v 7. patře. Kdo se tu schází? Manželé Kielaroví (ved.), sestry J. Růžičková, G. Vaňková, Palacká, H. Svítlová.

Druhá skupinka se schází u sestry Marie Kozákové. Přichází sem sestry M. Daňková, E. Roztomilá, E. Velišková (ved.), A. Ničmanová, A. Bolková. Kde? Na Gorkého 8.

Třetí skupinku tvoří manželé Loydovi, Petr Malík, H. Kučerová, S. Lukášová a br. kazatel R. Rosický (ved.). Tato skupinka pobývá každý měsíc u někoho jiného doma. V říjnu jsme u sestry Lukášové proti hl. poště.

Co na našich skupinkách děláme?

Většinou to chodí takto: zpíváme křesťanské písně, sdílíme naše radosti, trápení, problémy a také se za ně společně modlíme, čteme kapitoly z Bible a hledáme jejich výklad, čteme křesťanské knihy. Každá skupinka je započata i ukončena modlitbou.

Co nám osobně tyto skupinky dávají?

E. Velišková: „Pro nás, které jsme většinou vdovy, je toto pravidelné setkávání příležitostí, na kterou se těšíme. Uspokojuje naši potřebu popovídat si o svých osobních a rodinných problémech, slyšet nestranný názor. Možnost scházet se s křesťany stejného smýšlení a tyto problémy můžeme společně nést na modlitbách.“

H. Kučerová: „Skupinka mi přináší pocit sounáležitosti, pocit, že někam patřím, nové přátele, možnost s někým se sdílet, svěřit se se svými problémy, starostmi, ale také radostmi. Možnost někomu pomoci modlitbou. Pociť, že mě mají rádi takovou jaká jsem a že jim na mně záleží. Radost ze čtvrtečního odpoledne.“

Kdyby měl někdo zájem se na některou skupinku podívat, je možno se domluvit s br. Radovanem Rosickým.

Připravila Eva Loydová

Skupinka u ses. G. Vaňkové na jejích narozeninách. Zleva: A. Ničmanová z Krasova, G. Vaňková, L. Palacká, J. Kielarová, J. Janušová, J. Růžičková, M. Finsterlová, B. Kielar. Vděčně vzpomínáme na sestry, které už Pán odvolal z této časnosti.

Bratr Gustav Karlíček odešel...

Milí bratři, milé sestry, chtěl bych dnešní krátkou úvahu věnovat vzpomínce na našeho, do nedávna nejstaršího člena našeho sboru, br. Gustava Karlíčka, který v pondělí 24. září zemřel. Dožil se krásného věku téměř 94 let. Byl dlouholetým členem naší církve. V 60. letech, kdy odešel do důchodu, odešli se svou ženou na milované Valašsko do Pržna. Před 4 lety se vrátili za svým synem do Krnova. Spolu s mojí ženou jsme měli možnost Karlíčkovy poznat blíže, v dřívější době i v posledních letech. Fascinovala nás obrovská víra obou manželů, hezký společný život a vzájemná tolerance. Opravdu, z obou vyzařovalo, že jsou Božími dětmi. Chtěl bych, abychom mu všichni věnovali tichou vzpomínku.

„Ježíš Kristus zemřel za nás, abychom my, ať žijí či zemřeli, žili spolu s ním.“

1Te 5,10

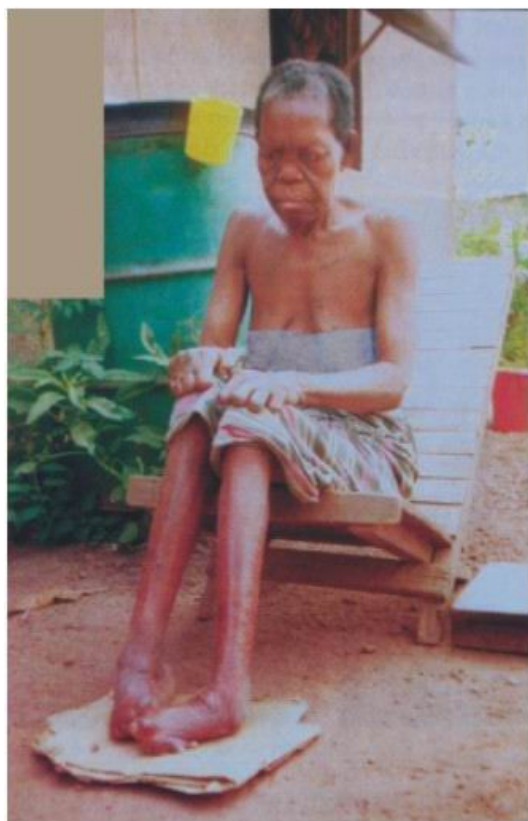
Josef Dolek

Pozn. red.: Poslední rozloučení s br. G. Karlíčkem se konalo v neděli 30. září 2007 v Pržně. Rodině Karlíčkových a zvláště manželce našeho bratra, s. Emilii Karlíčkové, vyjadřujeme svou soustrast a přejeme jim Boží pokoj a potěšení.

NEŽÍT JEN PRO SEBE, ALE POMÁHAT JINÝM

Máte-li pocit, že byste chtěli něčím pomoci druhým lidem a jste ochotni tomu věnovat trochu svého času a energie, mám pro vás návrh. Již několik let pletu se svou rodinou a s několika šikovnými pletačkami z Krnova obvazy pro malomocné.

Malomocenství je nemoc, kterou trpí lidé v těch nejchudších částech světa (Afrika, Indie, Jižní Amerika). V současné době je ve světě 1 - 2 milióny malomocných a každý rok se jich objevuje nových půl miliónu. Jsou to většinou ti nejchudší lidé, neexistuje zdravotní pojištění a pacient, přijatý do nemocnice, musí mít s sebou příbuzného, který se o něj stará. Malomocenství (lepra) je nemoc, která rozežírá lidské tělo, odpadávají kusy masa, údy, končí smrtí. Tito nemocní jsou postaveni na okraj společnosti. V leprostanicích se však nedostává obvazového materiálu, proto je o obvazy a šikovné ruce, ochotné pomoci, ohromný zájem. Pokud byste právě teď rádi udělali správnou věc, přidejte se také.

Obvazy se pletou z příze zn. Sněhurka, bílé barvy, vroubkovým vzorem (stále hladce), na jehlicích číslo 2. Při výrobě úzkého obinadla se začíná na 25 ok, při pletení širokého na 30 ok (vždy včetně krajových), délka obvazu je 275 vroubků. Hotový obvaz je nutno zapošíť. Jeden obvaz vyjde asi na 20 Kč (to je cena jednoho klubka Sněhurky). Na práci se může podílet i více lidí: jeden koupí materiál, druhý plete, třetí zaplatí poštovné atd.

Takto ručně upletená obinadla mají určité přednosti před strojovou technikou - jsou lehoučká, vzdušná, pružná, pevná, dobře drží a pacienti je dobře snášejí, na rozdíl od kupovaných obvazů, které škrtí a padají.

Tato akce je dlouhodobá, já obvazy shromažďuji a posílám je panu Riedlovi, pracovníkovi charity, do Uherského Hradiště, který spolupracuje s karmelitány od Pražského Jezulátka. Tito zabezpečují převoz obvazů přímo na místo určení. Pan Riedl mi vždy pošle zpětně dopis, takže vím, že zásilka došla v pořádku a že má naše práce smysl.

Kdyby tedy měl někdo zájem, můžete se domluvit přímo se mnou na nedělní bohoslužbě nebo na tel. čísle 737 872 383.

Hana Kučerová

ROSTOCK

V červenci letošního roku jsme někteří měli možnost navštívit v německém Rostocku partnerský sbor našeho evangelického sboru v Krnově. Tento pobyt se uskutečnil ve dnech 21. - 26. 7. Ač se někomu může zdát, že pět dní není zrovna příliš dlouhá doba, věřte, že jsme za tu dobu toho stihli, viděli a prožili opravdu mnoho!!! Dovolte mi tedy podělit se s vámi o několik zážitků, které jsme si z této úžasné dovolené odvezli!

Hned po příjezdu do Rostocku se nás laskavě ujala paní farářka tamějšího sboru ještě s některými sestrami ze sboru. Následovalo občerstvení po delší cestě a seznámení s bohatým programem, který pro nás tito lidé nachystali. Když nastal večer, následovalo ubytování. Někteří spali v rodinách, někteří na faře a my (mládežníci) jsme spali v zahradním domku poblíž fary, abychom mohli být všichni pohromadě. Od neděle už probíhal připravený program. Ráno nás čekaly bohoslužby, do kterých jsme se snažili také přispět několika nejen mládežnickými písněmi a bylo to moc fajn! Jak už jsem zmínila, program během těchto pěti dnů byl opravdu bohatý, zajímavý i zábavný! Navštívili jsme například obrovské muzeum lodí, absolvovali prohlídku města Rostocku i se zajímavými výklady, svezli se na obrovském parníku, prošli se v přírodní rezervaci, kde jsme se svezli také koňským povozem a někteří se vykoupani v moři na jedné z nejkrásnějších zdejších pláží. Na našich cestách jsme viděli nádherné medúzy vznášející se v moři, úžasné a monumentální chrámy nejruznější architektury nebo úzkokolejku „Molli“. Místní organizátoři a členové rostockého sboru se nám opravdu velice věnovali a starali se o nás tak, že nám dělali nejen vynikající program, ale také vynikající pokrmy a nápoje,...

Já osobně vnímám tyto prázdninové dny jako jedny z nejkrásnějších! Mnoho jsem poznala, viděla, mnoho jsem se dozvěděla a myslím, že máme na co vzpomínat!!! Děkujeme i za tuto příležitost a tyto krásné dny našemu Pánu, který nás celou tu dobu provázel a tyto dny velice požehnal!!!

J. M.

Pozvánky na akce:

Oslavy 400. výročí od narození významného autora evangelických písní Paula Gerhardta -

Sobota 20. října - Český Těšín, Fs ČCE Na rozvoji

- od 10.00 hod. seminář o životě a díle P. G.

- od 16.00 hod. koncert s písněmi P. Gerhardta (spojené českotěšínské sbory ČCE a SCEAV, mužský pěvecký sbor z Golezova a Skoczova a smíšený pěvecký sbor z Polského Těšína)

Sborový den v Bruntále - 21. října - hosté Jaromír a Jarmila Strádalovi (fotky, vzpomínky, beseda, ranní bohoslužby v 10.00 hod., odpolední program ve 14.00 hod)

Kurz pro osamělé - 24. - 28. října - Malá Morávka, téma: „Lépe je dvěma než jednomu...“ Kaz 4,9 - kurz pro ty, kdo už nechtějí být sami

Podzimní Travná - 25. - 28. října - tradiční akci organizuje Občanské sdružení Setkávání. Na chatě OSS můžete zažít prodloužený víkend, který ponese téma Extrémy. Více informací - pozvánka. Informace o chatě - <http://travna.cz>. Přihláška na serveru travna.

Etické dílny - seminář pro pracovníky s „náctiletými“ - so. 27. října - středisko Karmel, Smilovice u Třince 9.00 - 17.00 hod., přednáší lektorka Tim2,2 o.s., Eliška Krmelová

Pobyt s předškolními dětmi - 28. října - 2. listopadu - Janské Lázně, v penzionu Sola fide, vede Kateřina Roskocová, far. z Nymburka. Kontakt: solafide@mbox.vol.cz

100. výročí otevření evangelického Kristova kostela - 3. a 4. listopadu - sobota zač. v 9.30 hod., odp. ve 14.00 hod., neděle v 8.30 hod. slavnostní bohoslužby, v 10.30 hod. přednáška Mgr. Joela Rumla, synodního seniora ČCE a Mgr. Stanislava Pientaka, PhDr. biskupa SCEAV - „**Naše církve dnes a zítra**“ (podrobnosti na sbor. nástěnce nebo na <http://www.volny.cz/ccce.ostrava>)

Kurz křesťanské služby - 9. - 11. listopadu - Praha, Jungmannova 9, přihlášky na ústředí ČCE v Praze nebo na: douckova@srcece.cz

Listopadání - 9. - 11. listopadu - Ostrava, upřesnění sledujte na webu: <http://moravskoslezska-mladez.evangnet.cz>

1. zasedání 48. konventu Moravskoslezského seniorátu - 24. listopadu - koná se v Opavě, začátek v 9.00 hod.

Poezie

Zas je tu podzim

Zas je tu podzim...
Jíním se zdobí rána,
studený vítr
rve žluté listí stromů.
Nad krajem leží
oblaka uplakaná
a dolů tlačí
kouř zimomřivých domů.
Zas je tu podzim...
Vlaštovky odletěly,
místo nich nad polem
krákorají vrány.
Mhavým oparem
halí se obzor celý.
Teplu a slunci
už odzvonily hrany.

Zas je tu podzim...
Smutek se do srdce
tlačí,
poslední růže
ztrácí už barvu a vůni.
Všude je ticho,
umlkly písně ptačí;
zimou se roztřešeš -
třeba i na výsluní.
Zas je tu podzim...
Příroda v usínání
pomalu uléhá
v strniště rozoraná...
Však i teď k zemi
se Boží dlaně sklání
v příslibu nového,
teplého jarního rána...

Z knihy „Pojď za mnou“ Věry Gajdošikové

**Přijď na
klub 😊
Smajlíků**

**každý 2 a 4 pátek
v měsíci v 15.30
klubovna Smajlíků
v Krnově v DNO
od 15.30 hod.**

A co tam?

Je ti něco mezi 6 až 13?

Možná jsi s námi byl v létě na táboře, možná jsi už mezi námi někdy byl a možná, že si teprve přijdeš společně s námi zahrát skvělé hry, zazpívat super písničky, popovídat si o Bohu, prožít s námi krásnou víkendovku; jde jen o to, jestli se odhodláš. Rádi tě uvidíme, třeba i s tvým kamarádem 😊...

Kontakt na nás je: tel. 552 302 109 nebo mob. 777 954 409

Kde to vlastně je?

Pokud jsi u nás ještě nebyl (nebyla), tak naše klubovna je v Domě neziskových organizací - „D.N.O.“ na Revoluční ulici, naproti supermarketu Lidl, který je kousek od Hypernovy, u autobusového nádraží (osamělá budova na křižovatce ulic Revoluční a Čsl. armády). Když budeš vevnitř, dej se po schodech nahoru a úplně nahoře zahni doprava, jsou to poslední dveře vlevo, společně s námi má klubovnu taky Tensing. Určitě přijď, těšíme se na tebe :)!!!

Za všechny: Radek Rosický a spol.

Zahájení školního roku

16. září tohoto roku se konalo v našem kostele už tradiční zahájení školního roku, při kterém vystoupily děti, ve spolupráci s některými rodiči a již tradiční hl. koordinátorkou nedělní Věrkou Markovou. Pavla Prosová jako vždy skvěle a poutavě vyprávěla dětem příběh za pomoci obrázků, které dětem ukazuje Katka Juříčková. Všem obětavým sestrám a rodičům, kteří se na tom podíleli moc děkujeme, bylo to moc fajn !!! :)

Tábor Kolotoč života

V horkých červencových dnech od 14. do 21. 7. se uskutečnil už druhý Smajlíkovský tábor, tentokrát blízko obce Nejdejk, v krásném prostředí Oderských vrchů. Trošku jsme se báli, že nám zase, jako na prvním táboře, bude pršet, ale letos Pán Bůh vyslyšel naše prosby a sluníčko nám opravdu přálo. 22 dětí a 10 dospěláků strávilo 7 nádherných prosluněných dní uprostřed nádherné přírody. Zažili jsme spoustu legrace, obnovila se a založila nová přátelství. To vše vytvořilo při dobrodružných a veselých hrách a společných ranních i večerních duchovních programech spoustu krásných vzpomínek všem, kteří tam s námi byli. Tématem celého tábora byl lidský život a jeho jednotlivé etapy, od narození až po dospělost, ve vztahu k životu křesťana. Přitom jsme sledovali také život ap. Pavla, zejména jeho zlomové životní okamžiky a rozhodování. Chtěl bych poděkovat především Pánu Bohu, který nad námi držel ochrannou ruku a také všem, kteří se obětavě nasadili a pomáhali, zvláště Věrci Fojtíkové a Ondrovi Markovi, kteří nám vařili, Miši Čičmanové a Romaně Sedláčkové za zdravotnickou podporu, Zdeňkovi Zmrzlikovi, který si ze stavby svého vlastního domu odskočil na týdenní pracovní „dovolenou“, aby nás zásoboval vodou, dřevem a čerstvým proviantem, Vlastíkovi Stejskalovi, Petře Veličkové a Kájovi Tylečkovi za skvělé vedení „Maskotů, Eskymáků a Raperů“ (táborových skupinek) a Jiřce Bělejové za skvělé bodování a přípravu her.

Krmení „dravé zvěře“

Bojovky byly letos hodně „akční“

Tábor sice skončil, ale my už jsme se sešli na potáborovém srazu a budeme pokračovat s našim klubem Smajlíků 😊, jak se můžete dočíst v pozvánce, která je v časopise. Fotografie z tábora je možné si prohlédnout na internetových stránkách našeho sboru v rubrice „galerie“. Adresa je: <http://krnov.evangnet.cz>.

připravil R. Rosický

Jedna z oblíbených her ve volném čase - Twister

Můj nejlepší zážitek je od vody. U
babičky v Trinci na koupališti je
skopanský mýdlo a já s ní spá-
kal šupky a kolouby. Kočik jsem velkého
bábořáka a pak mě bolelo břicho. Takže
semu líbilo vohřívání vodě, protože
jsem byla sobogany a sejtová voda,
která mi vykřívala koži.

Myslím, že se náš časopis dostal nejdál
do Jeruzaléma. Jan M.

Nejvíce se mi líbilo v Javorníku. Spolu
s Dylečkovými jsme šli na svíceninu
hradu a pak na Čertovu kazašenu.
Tam byla hrozná výška, až se mi
sočila hlava a měla jsem strach, že
někdo spadne. Ale byl tam hezký
výhled.

Myslím, že se náš časopis dostal nejdál
do Javorníku, protože jsem ho tam
viděla. Ester L.

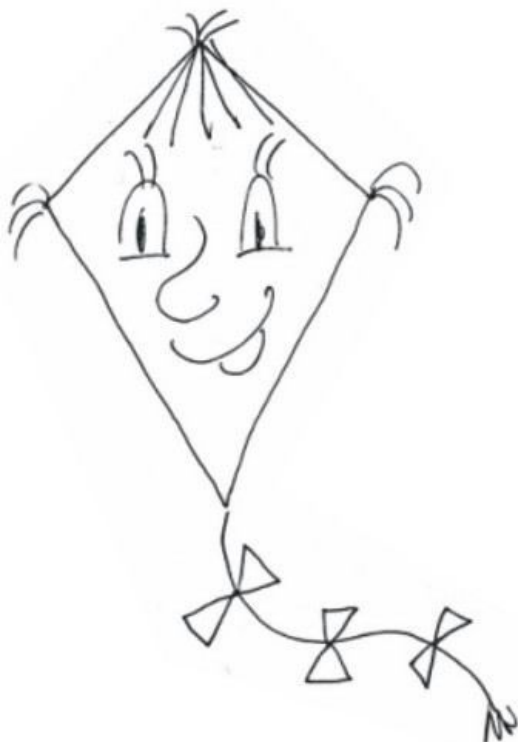

Soutěž!!!

Milé děti, máme radost, že se nakonec přece jen našli odvážlivci, kteří odpověděli na otázku, **kam se dostal nejdále náš časopis Dobrý pastýř** a připojili i své zážitky z prázdnin. Redakční rada nakonec rozhodla, že ocenění budou oba dva stateční odvážlivci a naši vlastně „nejmladší reportéři“. Jsou to Honzík Maláč a Esterka Zmrzliková. Oběma gratulujeme a vítěznou cenu - puzzle Ladovské Vánoce, která se bude vzhledem k blížící se zimě brzy hodit, získává Honzík Maláč, který byl nejbliž, když odpověděl, že se náš časopis dostal nejdál do Jeruzaléma. Správná odpověď je rovníková Afrika, ale věříme, že do Jeruzaléma si ho třeba taky jednou někdo odveze. Honzíkovi i Esterce gratulujeme a těšíme se, že nám děti do příštího, už vánočního, čísla našeho časopisu namalují nějaký pěkný vánoční nebo zimní obrázek. Vítěze zase oceníme a jeho obrázek otiskneme v našem časopise.

Přejeme vám všem krásný a barevný podzim a hodně radosti při vybarvování toho našeho nádherného Božího stvoření. Začít můžete třeba u tohoto obrázku. Nezapomeňte se ale před tím podívat třeba s rodiči anebo s kamarády na nějakou pěknou podzimní procházku nebo výlet. Ahoj v příštím čísle ! :)

za redakci Dobrého pastýře R. Rosický

Ps: Ocenění vám předáme při nejbližší příležitosti na nedělních bohoslužbách.

Českobratrská církev evangelická v Krnově

<u>Kazatel sboru:</u>	jáhen Radovan Rosický
<u>Adresa:</u>	Farní sbor ČCE, Albrechtická 92, Krnov, telefon: 552 302 109
<u>Číslo účtu sboru:</u>	1845328379 / 0800
<u>Úřední hodiny:</u>	čtvrtek 10 - 12 hod, 16 - 18 hod.
<u>www stránky:</u>	http://krnov.evangnet.cz
<u>Na požádání:</u>	- katechetická příprava ke křtu - vysluhování Svaté večeře Páně nemocným členům sboru - pastorační rozhovory, rozhovory v krizových situacích, zpověď - předmanželské rozhovory

Pravidelná shromáždění v Krnově (evangelický kostel na Husově náměstí):

Neděle	9.45 h.	bohoslužby
Úterý	18.00 h.	biblická hodina - v kostele - (v zimním období dle dohody v D.N.O. na Revoluční ul., č.p. 34)
Čtvrtek		skupinky v jednotlivých rodinách dle domluvy
Pátek	15.30 h.	křesťanský dětský klub Smajlíci - v D.N.O., - každý 2. a 4. pátek v měsíci
	18.00 h.	modlitební chvíle v kostele
Sobota	18.00 h.	setkání mládeže v D.N.O. na Revoluční ul., č. p. 34

Každé 1. pondělí v měsíci ekumenické modlitební setkání - v různých církvích dle domluvy.
(Přes prázdniny se nekonají biblické hodiny, setkání mládeže a klub dětí).

Pravidelná shromáždění v Krasově:

2. a 4. neděle v měsíci	14.00 hod.	bohoslužby
1. a 3. úterý v měsíci	13.00 hod.	biblická hodina

Shromáždění se konají u sestry Ničmanové, v domě pečovatelské služby.
V letním období bývají nedělní bohoslužby v evangelickém kostele.

Pravidelná shromáždění v Třemešné:

2. neděle v měsíci	8.00 hod.	bohoslužby (v katolickém kostele)
4. středa v měsíci	17.00 hod.	biblická hodina u br. Galdy, č. p. 306

!!! POZOR ZMĚNA !!!
nové telefonní číslo sboru (na faru):
552 302 109

Redakční rada:

Bedřich Marek, Bronislav Kielar, Radovan Rosický, Eva Roztomilá, Eva Loydová,
techničtí redaktoři - Petr Malík a Hanka Kučerová, jazykové korektury Alena Fojtíková.

Příspěvky můžete předávat redakční radě, nechat je na faře, nebo, což je pro nás nejlepší,
posílat e-mailem na adresu: dobrypastyr@centrum.cz